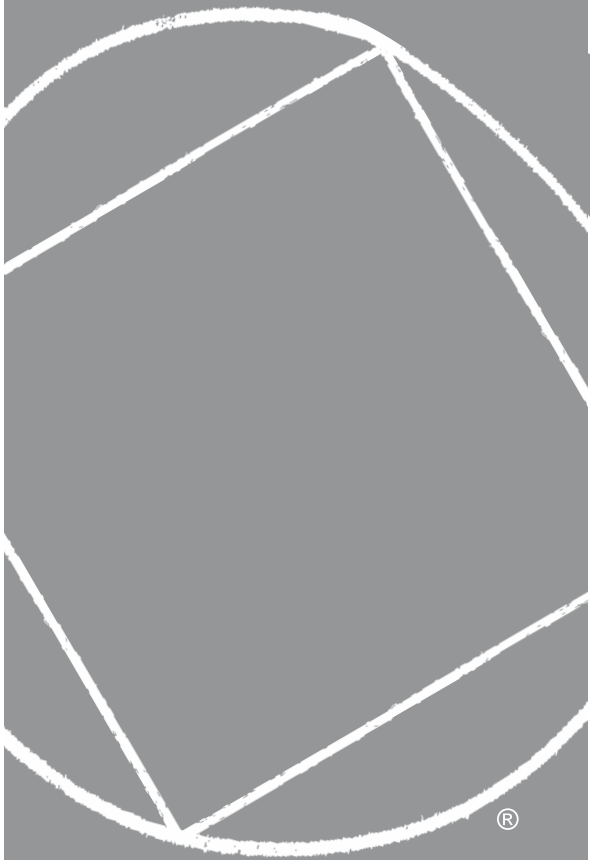

IP Nr. 24

Penge har betydning Selvforsyning i NA

"Enhver NA-gruppe
bør være..."

”... fuldstændig selvforsynende og afslå bidrag udefra.” – Syvende Tradition

Der fortælles en historie fra Narcotics Anonymous tidlige dage, hvor en af vores stiftere blev set rode rundt i affaldet udenfor NA-servicekontoret. Da han blev spurgt, hvad han lavede, svarede han at han ledte efter flasker, som han kunne få pant for, så han kunne få råd til et frimærke til et svar, han skulle sende til et NA-medlem i Alaska. Enhver NA-servicekomite har sikkert stået over for den simple kendsgerning på et tidspunkt: Den personlige indsats fra vores medlemmer kan række langt, men villighed alene bringer ikke et brev fra Californien til Alaska, fra Bruxelles til St. Petersburg eller fra Teheran til Dubai.

Denne historie illustrerer to slags bidrag, som beskrives i Syvende Tradition. På den ene side bidrager vi med tid og kræfter, kommer til møder regelmæssigt, deltager og deler med nykommeren, når vi kan. Vores håb og intentioner er vigtige, men det er det, vi *gør*, der tæller. Vi involverer os i sponsorship og service. Vi giver af os selv uden at forvente at få noget igen. At gøre taknemmelighed til handling ved at støtte i NA giver virkelig mening til ordene ”vi kan kun beholde det, vi har, ved at give det videre.”

”Vores håb og intentioner er vigtige,
men det er det, vi gør, der tæller.”

På den anden side giver vi penge til at hjælpe med at betale for den service der holder NA i live og voksende. Begge typer bidrag er vigtige – faktisk bidrager langt de fleste medlemmer med tid, kræfter og penge – men i denne pamflet vil vi holde os til de frivillige økonomiske bidrag. Vores grupper sender en kurv, hat, skål eller bakke rundt på et tidspunkt under alle møder,

så medlemmerne kan give deres bidrag¹. Pengene, som vi putter i kurven, giver gruppen mulighed for at holde dørene åbne og skabe den imødekommende atmosfære af bedring for den rystende nykommer, der står uden for og overvejer, om han/hun skal gå ind eller blive ude. Pengene, der når frem til servicesystemet, hjælper med at yde den service i vores nærmiljø og i hele verden, der fortæller andre addicts, at der er håb. Lige som vores egne udgifter – husleje, mad osv. – stiger fra år til år, vokser mængden af penge, der skal til for at yde denne basale service konstant, især fordi NA vokser og søger nye måder at nå addicts på.

Vi lægger mærke til, at nogle medlemmer lægger mere og andre mindre i kurven, og spekulerer over, om vi nu også giver et "passende" beløb. At give et rimeligt bidrag betyder ikke, at alle giver det samme; det betyder, at vi hver især giver det, vi er i stand til. Når vores liv bliver bedre som resultat af vores bedring, opdager vi, at vi efterhånden har råd til at give mere. Måske får vi det dårligt over at erkende, at den sodavand eller det slik, vi købte på vej til mødet, kostede mere, end vi putter i kurven. Efter at have overvejet, hvad der har størst betydning for os, ender vi som regel med at lægge lidt mere i kurven, når vi kan. Uanset om vi har meget eller lidt at give til servicesystemet, er det et udtryk for tillid, der kan hjælpe os af med noget af vores frygt. At gøre det kan minde os om, at så længe vores åndelige behov bliver opfyldt, er pengeproblemer reduceret til et spørgsmål om bekvemmelighed. Vi har tillid til, at en magt større end os selv vil komme til udtryk gennem vores gruppesamvittighed.

"... for at fremme vores hovedformål ..."

– Elvte Koncept

En ofte citeret linje fra Basis Tekst siger, at "nykommeren er den vigtigste på ethvert møde, for vi kan kun

¹ I denne IP bruger vi udtrykket "kurven" om enhver måde, en gruppe vælger at skaffe bidrag på!

beholde det, vi har, ved at give det videre." Vores grupper udtrykker dette aktivt på mange måder. Når et møde er slut, står en nykommer for eksempel og snakker med et par gruppemedlemmer, og en spørger nykommeren, om han har en Basis Tekst. Denne spørger måske, hvad den koster, eller siger: "jeg kan nok købe en næste uge". Medlemmet smiler og sørger for, at nykommeren går derfra med en bog. Når denne nævner noget om at betale dem tilbage for bogen, er svaret simpelt: "Bare bliv ved med at komme igen, så kan du en dag købe en bog til en nykommer".

"Nykommeren er den vigtigste på ethvert møde, for vi kan kun beholde det, vi har, ved at give det videre."

At praktisere selvforsørgelse i NA betyder simpelthen, at enhver af os betaler på vores måde; vi tilbagebetaler til NA ikke bare ved at passe på os selv, men også ved at gøre det muligt for nykommeren at finde vej til bedringen. Mange af os har hørt dette delt på møder: "om jeg så forblev clean i 100 år, kunne jeg ikke betale NA tilbage for den frihed, jeg har fået her". I vores aktive addiction tog vi kun og endte uden noget. I NA lærer vi at blive givende og opdager, at det at give fylder os op. I starten følte mange af os, at vi var forpligtiget til at give igen, hvad gratis var givet os, men efterhånden bliver vi motiveret af et fremadskuende ønske om at bidrage, når vi begynder at se det større billede af, hvad NA kan være og kan gøre.

NA-medlemmer, som var her før os, har sikret, at vi kan finde hertil. De holdt dørene til møderne åbne, puttede penge i kurven til betaling af helpline og plakater, bragte litteratur og folk ind på institutioner for at dele NA-budskabet. Nu har vi muligheden, såvel som ansvaret, for at give andre addicts en chance for at høre vores budskab. Vores pengebidrag hjælper med at betale for service på alle niveauer; lokalt til at bringe budskabet, regional støtte til områder og

world service, som ikke kun støtter eksisterende NA-fællesskaber, men også arbejder for at gøre NA tilgængelig i andre samfund. Oversættelsesarbejde, gratis eller støttet litteratur, fællesskabsudvikling – alle disse serviceopgaver udføres for NA som helhed for at bringe vores budskab over hele verden til den addict, der stadig lider.

De fleste af os føler en eller anden grad af delagtighed og ansvar for service gjort for NA. At give vores tid og penge til NA giver os en mulighed for at manifestere denne følelse helt konkret og styrke vores åndelige forbindelse til service systemet og programmet. Det Andet Koncept minder os om, at NA-grupperne har "det endelige ansvar og autoritet over NA-service". For eksempel har vi måske været til et møde, hvor kurven gik rundt to gange, fordi der ikke var samlet nok til at betale huslejen, og set medlemmerne dykke dybere i lommerne anden gang. Når der er en klar forbindelse mellem de penge, vi putter i kurven, og NA-behov, er de fleste parate til at give lidt ekstra. Når alt kommer til alt tilhører NA os, og dets velfærd afhænger af vores indsats. Vi begynder at indse, at vi ikke behøver at vente på, at en del i servicestrukturen skranter, før vi bidrager.

Der er en åndelig tilfredsstillelse i at give frit for at støtte fællesskabet, som har reddet vores liv. Vi giver, hvad vi kan, vel vidende at vores bidrag bliver en del af det verdensomspændende arbejde med at dele bedring.

"... og skal styres ansvarligt."

– Elvte Koncept

På ethvert niveau af service i NA har vi ind imellem stået over for udfordringen i at skulle udføre et stykke arbejde med begrænsede midler. For eksempel ser en NA-servicekomite frem mod konventet, der kan skaffe penge til genoprette beholdningen. Men vejret bliver så dårligt, at næsten ingen kan komme frem, og konventet giver langt færre penge end forventet. Overnat-

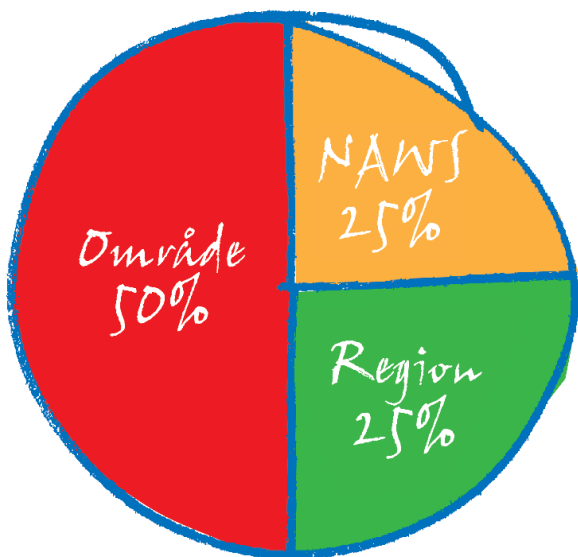
Her er nogle spørgsmål, du kan stille dig selv, om, hvordan vi bidrager økonomisk til NA.

- ⊗ Hvor meget puttede vi i kurven de første 30 dage, vi var clean? Det første år? NU?
- ⊗ Har vores økonomiske situation ændret sig, siden vi blev clean?
- ⊗ Afspejler måden vi bruger vores penge på, hvad der har betydning for os?
- ⊗ Har vores NA-gruppe de penge, der behøves for at kunne fungere uden problemer? Kan vores gruppe bidrage til andre niveauer i service?
- ⊗ Hvad mere kan der gøres for at fremme vores hovedformål på ethvert niveau af service, hvis vi havde pengene?
- ⊗ Hvad kan vi mere gøre for at hjælpe andre, som vi bliver hjulpet i NA?

ningsudgifter og andre ting er betalt, konventet har mistet penge. Resultat er, at der ikke er kommet nogen penge i kassen, litteraturbestilling må måske droppes, eller der kan trykkes færre mødelister og flyers. Betroede tjenere diskuterer, hvordan situationen kunne være håndteret bedre, eller hvordan de få penge, der er tilbage, skal bruges. Det kan tage måneder, måske år, at komme over et sådant tab.

Dette scenarie rejser spørgsmål om både kilderne til at finansiere NA og ansvarligheden omkring forvaltningen af disse finanser. De penge, der bruges til at betale for vores service, kommer fra bidrag givet frivilligt af medlemmerne såvel som fra indkomster fra vores indsats så som events, merchandise og litteratursalg. Der kan komme et tidspunkt, hvor disse indsatser begynder at afvige fra vores grundlæggende principper om addicts, der frivilligt hjælper addicts. I vores begejstring og kreativitet får vi nogle gange idéer til events og fundraising, der har meget lidt eller intet med vores hovedformål at gøre, og derfor ikke er gangbare for os. Gruppesamvittighed er midlet, med hvilket vi kan luge ud og ramme den rigtige balance.

Med et fortsat pålideligt flow af medlemsdonationer undgår vi at stå over for denne type problemer jævnligt. Vores servicekomiteer vil da blive bedre i stand til at opstille praktiske og realistiske budgetter og tilbyde mere realistisk og effektiv service til at gøre vores budskab mere tilgængeligt. Når vi giver nok penge i gruppen, og gruppen bidrager direkte til den videre service, stabiliserer vi vores service og bliver en mere pålidelig del i samfundet. Vores servicekomiteers evne til at lave planer og følge dem behøver ikke at afhænge af faktorer uden for vores kontrol, så som at mange mennesker kommer til en event eller køber en masse T-shirts. Når de er fri for presset fra at skulle skabe stor profit, kan vores events forblive fokuseret på at fejre bedringen og bringe budskabet.

Men stabiliteten i ressourcerne er kun en del af historien. At passe på det, vi har, er også en vigtig del af selvforsyningen i NA. Vores midler er begrænsede, så de skal bruges med omtanke. Hvis vi ønsker, at vores servicesystem skal have succes, må vi forsyne det med de penge, der er brug for til at gøre arbejdet såvel som tiden og kræfterne til at gøre arbejdet muligt. De midler, vi giver videre i servicesystemet, tilhører ikke nogen bestemt komite; de tilhører NA. Vores koncept minder os om, at "Når alle niveauer i vores service struktur modtager direkte økonomisk støtte fra grupperne, er båndet af gensidig ansvarlighed styrket imellem dem" (Elvte Koncept). Som medlemmer er det vores job at sikre, at de penge, vi bidrager med, bliver brugt ansvarligt: prioritere vores behov, søge omkostningsbevidste metoder til serviceudførelse, vælge brugbare og kvalificerede betroede tjenere, insistere på ansvarlighed gennem klare økonomiske rapporter og tilskynde, at ingen grupper eller komiteer ligger inde med store pengebeholdninger. Vores Elvte Koncept diskuterer vigtigheden af at bruge NA-midler ansvarligt. Når vi udøver vores ansvarlighed som medlemmer, styrker vi